

Esti séta egy veteránnal

2014 június 23. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

A szabadságot, amit tőlünk elloptak, megkapta a mai tizen-huszonéves nemzedék, de ennek már más az íze. Túlságosan multís.

A minap az évfordulós ünnepségeken egy veterán angol úr ejtőernyővel szállt le a normandiai partoknál, ugyanott,

ahol hetven esztendeje, még fiatalon a partraszálláskor. Egy másik veterán pedig - gondos előkészületek után - megszökött az öregotthonból, hogy személyesen vegyen részt és sok száz megjelent társával együtt lehessen a megemlékezéseken. Boldog és szerencsés emberek, megélték és akarták, hogy ott lehessenek.

Idősebb George Bush nem volt ott, mint ahogy hetven éve sem, ő a világháborúban a dél-ázsiai tengereken szolgált. De hogy kilencven éves lett, népes családja előtt ő is végrehajtott egy kétezer méteres ejtőernyős ugrást. A sikeres landoláskor a család megkönnyebbült, Isten éltesse.

Mi itthon, D-nap híján a meggyilkolt mártír miniszterelnökönkre, Nagy Imrére emlékeztünk.

Az volt a rendszerváltás kezdete, meg még valami. Most, hogy kilencven éves lett az egykori amerikai elnök és benne volt a hírekben, eszembe jutott.

Kedves George, kezdjük a filmekkel. El tudod-e képzelni, milyen volt a Móricz Zsigmond körtér 1969-ben? Szürke, koszos és reménytelen, mint az egész szocializmus. És mi, magyar fiatalok ezen a színtelen és reménytelen téren mentünk a Bartók moziba és jöttek az álmok, a vágyak, a csodák. Az Eper és vér, a Zabriskie Point, a Szelíd motorosok és a többiek. Színek, hangok, vágyak és mindenekfölött a szabadság. Mert akkor úgy hittük, hogy ez a szabadság. Olyan hatással volt mindenkire, hogy évtizedekig erőt és remény adott.

De aztán az évtizedek múltak, a körtér tíz évig építési terület volt, most már legalább nem koszos és nem annyira reménytelen, bár a Bartók mozi megszűnt. De komoly filmek sincsenek már, George, mert amit mostanában adtok, az már csak bővli.

A szabadságot, amit tőlünk elloptak, megkapta a mai tizen-huszonéves nemzedék, de ennek már más az íze. Túlságosan multís.

Tudod, George, minket anno Győr előtt - ez egy város Nyugat felé - kétszer is igazoltattak a vonaton a civilek, ha Pannonhalmára mentünk, abba az apátságba, ami négyszer olyan idős, mint a Te országod. Négyszer, George, négyszer.

Aztán beszélnem kell egy fantasztikus pillanatról, amikor Budapesten felejthetetlen produkáltál. Tudod, mi másképp néztünk fel, Brezsnyevékhez és Honeckerekhez voltunk szokva, mondhatnám tudományosan, hogy szocializálódva, jó, néha egy Kohl, egy iráni sah, de inkább Todor Zsivkov, meg Gustav Husák.

Aztán egyszer csak, hogy, hogy nem, Budapesten landolt az Air Force One, mi meg csak ámultunk. Négy évtized bilincsei után hihetetlen eufória volt a Kossuth téren az orkánszerű szél és a zuhogó eső ellenére, amikor széttépted az előre megírt szöveget, és kabátodat egy hölgynek adtad és rögtönzött beszédet mondtál szívből és hittel. Azt hittük akkor és ott, hogy itt a szabadság. Azt hittük, ez az igazság pillanata, eszben és szélben. Szívből és hittel. És hidd el, nagyon hittünk ebben.

Aztán teltek az évek és ezzel is úgy jártunk, George, mint a filmjeitekkel. Ma már ez is bővli.

A Nagy Imre-temetés is felvet néhány kérdést ennyi idő múltán. Tudod (nem tudod), a kommunista Nagy Imrét a kommunisták akasztották fel, aztán a kommunisták rehabilitálták. Valahogy ilyen a mi történelmünk. Persze mondhatnád, hogy Lincoln meg Kennedy, de őket sötét erők gyilkolták meg, azóta is nem egészen tisztázott okokból, de nálunk már szegény Batthyány, első miniszterelnökünk is a bitófán végezte. Valahogy ilyen a mi történelmünk.

De ez régen volt, George és most már nem is feszélyezem magam annyira, bár egy amerikai elnökkel viszonylag ritkán társalog az ember.

Szóval azt hittük, George, hogy elhoztad a szabadságot. De bármennyire is lenyűgözött voltál a Kossuth téri szélben, nem hoztad el. Sőt. Bejött a globalizmus, nem tudom, tudtál-e róla, iparágakat szüntetett meg a könyörtelen trend, százezrek veszették el munkahelyeiket. A fizetések, a nyugdíjak pedig ma éppoly arányúak a nagy Nyugathoz képest, mint a rendszerváltás előtt. Szóval George, mi még most is másodosztályúak vagyunk.

Az utóbbi években próbálunk talpra állni, de az akkori gazdasági mélyítés sebei még nem forrtak be. Ezt már persze nem tudhatod, derék veterán, tolószékes ejtőernyős.

Hej, ha még egyszer ott lehetnék, George, a Kossuth téren, mint akkor, az esőt és az orkánt se bánám. Bár ezt az egészséget, úgy ténik, elfújta a szél.
(szék) - gondola.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következő címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD

A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
